

som de, der have haft Gjennemsnitssummen af disse visse Indtægter i fast Indtægt, og jeg troer altsaa, at det maa erkendes for at være i sin Orden, at de lide et Afdrag, naar de gaae over til Pension, som er en fast aarlig Indtægt. Altsaa allerede i denne Henseende troer jeg, at det maa siges, at det ærede Medlems Forslag under Nr. 5 ikke er rigtigt; men dernæst troer jeg ogsaa, at det Forsøg, som hermed gjøres for at nedsette Scalaen for alle de Embeder, hvis Indtægter udgjøre over 1,200 Rd., ikke kan hvile paa en fuldkommen rigtig Betragtning. Jeg anerkender det ærede Medlems Tilføielse idag, at han med Hensyn til de Tilfælde, hvor Pensionen under disse Omstændigheder vil blive meget lille, vil søge at lempe derpaa til 3die Behandling. Det vilde jo vistnok være fuldkommen humant gjort af det ærede Medlem, men jeg troer, at selv i de Tilfælde, hvor Embedets Indtægter have været endeel over 1,200 Rd., er det i Almindelighed ubilligt at nedsette Pensionerne saa stærkt, som det ærede Medlem vil. Det ærede Medlem har opstillet den Grundsætning, at man dog ikke kunde sige, at 2,000 Rd. om Aaret var en ringe Alderdomsforsørgelse. Dertil vil jeg svare det ærede Medlem, at det kan man ikke sige saadan i Almindelighed; thi hvad der er en passende og god Alderdomsforsørgelse, det kan ikke afgjøres eens for Alle. Der er selvfølgelig en Mængde Embedsmænd, for hvilke en Alderdomsforsørgelse af 2,000 Rd. om Aaret vilde være en overordentlig udmærket Alderdomsforsørgelse, men der er endeel Andre — deres Tal er ikke saa overordentlig stort, men de udgjøre dog heller ikke et ganske ubetydeligt Antal — for hvilke en saadan Sum maa siges at være en meget knap, en for knap Alderdomsforsørgelse. Det kommer Altsammen an paa, hvilken Stilling de Vedkommende have været tilfjendede til at indtage, hvilket Guds de have været anviske paa at føre, hvilke Forbindelser de have været anviske paa at indlade sig i, hvilke Udgifter de have været anviske til at anvende paa deres Børns Opdragelse, Forsørgelse osv. netop gennem den Løn, som har været dem tillagt. Nu er det jo ganske vist, at Antallet af de Embedsmænd, som have over 3,000 Rd. i Løn, efterhaanden er ble-

vet mindre og mindre, og jeg skal, da det ærede Medlem omtalte, at Lønningerne ere blevne forbedrede siden 1851, indrømme, at det ganske vist gjælder om en stor Mængde Embeder, men jeg vil dog tillade mig at tilbagefalde i det ærede Medlems Grundring, at det Modsatte ogsaa gjælder for et stort Antal Embeder, og navnlig for de Embeder, det ærede Medlem talte om, nemlig dem, der have en Lønning af over 3,000 Rd. Det store Antal af dem er allerede blevet nedsat, og der kan ventes flere Nedsettelse i den Retning. Jeg tænker i saa Henseende navnlig paa et Lovforslag, der foreligger Rigsdagen i dette Dieblis, med Hensyn til Geistlighedens Lønning; derved vil jo accurat den samme Operation finde Sted, at alle de Lønninger, der have overstegit dette Beløb, og hvis Antal ikke er saa aldeles ringe, nu uden Undtagelse ville blive beskaarne og satte ned. Og saa troer jeg, at man maa sige, at naar vi have et mindre Antal Embeder, hvis Lønninger ere over 3,000 Rd., og som vi vedligeholde saaledes, fordi vi troe, at det er i Statens Interesse, at der er nogle Embeder, som lønnes med en saadan Sum, saa staaer denne Alderdomsforsørgelse i passende Forhold til disse Gager, og man kan ikke gjøre den forholdsvis mindre end ved de andre Embeder, fordi man har tillagt de Paagjældende en saa høi Løn. Dette gjælder med Hensyn til Forslaget under Nr. 6. Hvad Forslaget under Nr. 5 angaaer, da gaaer det jo langt videre, idet det nemlig gaaer ud paa, at ikke alene disse Embedsmænd med over 3,000 Rd. men ogsaa langt betydeligere og talrigere Classer af Embedsmænd, nemlig de, som have Lønninger paa mellem 1,200 Rd. og 3,000 Rd. ved Pensioneringen skulle lide en Afkortning, som for flere af dem kan blive til noget ret Betydeligt. Endnu vil jeg sige det ærede Medlem, at jeg er overbevist om, at naar man er noget videre fortrolig med de Forhold, hvorunder disse yderst vigtige Classer, som Taler her er om, de, som have Gager mellem 1,200 og 3,000 Rd., leve, vil man see, at naar de paa Grund af en dem utilregnelig Aarsag og efter en hæderlig Embedsførelse afskediges, ere de Pensionsstatser, som Pensions-